U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyň: **a) R. S.** a **b) nezl. M. S.**, zast. Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutím správního orgánu ze dne 11. 9. 2015, čj. OAM-247/ZA-P16-K01-2015 a čj. OAM-116/LE-LE05-K01-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2017, čj. 4 Az 37/2015-54,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyň Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **6 365 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný žalobkyním a) a b) neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobu proti napadenému rozhodnutí Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl, neboť ji neshledal důvodnou.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) brojily proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů vyplývajících z § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.; navrhly zrušit rozsudek městského soudu a vrátit mu věc k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost kasační stížnosti, neboť dle jeho mínění jak jeho rozhodnutí, tak rozhodnutí městského soudu byly vydány v souladu s právními předpisy; navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně její zamítnutí pro nedůvodnost.

[4] Po posouzení přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve věcech mezinárodní ochrany v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. nejprve zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud v této souvislosti předně poznamenává, že usnesení, jímž Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítá, nemusí být dle § 104a odst. 3 s. ř. s. odůvodněno. Přesto však Nejvyšší správní soud uvádí následující.

[5] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost je přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu je shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatelek nepřesahuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Ačkoliv stěžovatelky tvrdily opak, neshledal v jejich věci Nejvyšší správní soud ani zásadní pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[7] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Ustanovenému advokátu se dle § 35 odst. 8 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d), § 12 odst. 4 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 4 960 Kč za jeden společný úkon právní služby (sepis kasační stížnosti a jejího doplnění) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč. Odměna advokáta byla zvýšena o DPH ve výši 21 %, tj. o 1 105 Kč. Celkem tedy náleží na odměně advokátu částka ve výši 6 365 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. října 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu